

РЕШЕНИЕ

№ 38663

гр. София, 20.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **7996** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно - процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по повод касационна жалба, подадена от Общинска служба по земеделие – „Западна“, чрез адв. Й. срещу Решение № 20133356 от 05.12.2024г., ГО, 29 с-в по гр. д. № 16274/2021 г. по описа на Софийски районен съд, с което е обявена нищожността на Решение №225-2 от 24.02.2021г. т.на Общинска служба по земеделие /ОСЗ/ „С.“, чийто правопреемник е ОСЗ „Западна“, постановено по заявление на Л. Д. П. от 11.01.2021г.

В жалбата се навеждат доводи, свързани със спора по същество, а именно прави се коментар на разпоредбите от ЗСПЗЗ, които регламентират възстановяване на правото на собственост върху земеделски земи, но само при условията на чл. 14 ал.1 т.1 от ЗСПЗЗ т.е в стари реални граници, вкл. такива, които попадат в стопански дворове на организации по параграф 12 от ПЗР на ЗСПЗЗ, стига те да не са застроени, нито да са прилежащи площи към сградите в тези дворове. Цитира се съдебна практика, твърди се допуснато процесуално нарушение от съда, тъй като не е обсъдено заключението на съдебно-техническата експертиза, като се сочат какви изводи са направени от вещото лице. Като краен извод се сочи, че имотът на жалбоподателите попада изцяло в стопански двор, който е застроен, поради което решението на ОСЗ „Западна“ е правилен административен акт. Иска се отмяна на въззивното решение. Претендират се разноси за двете инстанции.

Постъпил е отговор на касационната жалба, в който е обективизирана насрещна касационна жалба, с която се претендира недопустимост на оспореното решение в частта относно изводите за

наличие на предпоставки за приложение на нормата на чл. 14 ал.7 от ЗСПЗЗ, а по отношение на извода на СРС за нищожност на Решението на ОСЗ „С.“ /сега „Западна/ се иска потвърждаването му като законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. С., която поддържа жалбата, оспорва насрещната касационна жалба. Моли да се отмени въззивното решение, да се отхвърли насрещната касационна жалба, претендира разноски пред първата инстанция за експертиза и държавна такса, пред касационната инстанция- за такса. Представя списък с разноски. Прави възражение за прекомерност на разноските на ответниците.

Ответниците се представляват от адв. С. и адв. Д., които оспорват касационната жалбата и поддържат отговора на касационната жалба и насрещната си касационна жалба. Искане за оставяне в сила на въззивното решение относно прогласената нищожност на решението на ОСЗ Западна и в частта за разноски, а в частта, касаещо произнасяне от Министъра на земеделието и храните – се претендира обезсилване на решението, с искане преписката да се върне на ОСЗ Западна за произнасяне. Претендират се разноски за двете съдебни инстанции. Представя списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, счита решението на СРС за правилно и законосъобразно и моли за потвърждаването му.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 20133356 от 05.12.2024 г., ГО, 29 с-в по гр. д. № 16274/2021 г. по описа на СРС.

Оспорването от ОСЗ „Западна“ е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл. 211, ал. 1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл. 218 във вр. с чл. 220 от АПК /.

Насрещната касационна жалба /л.16 от адм.д.№4010/2025г. на АССГ/ е подадена от М. П., Крил П., А. Й. и И. Й., всички чрез адв. С. на 26.03.2025г. срещу решението на СРС, в частта, касаещо изпращането на преписката за произнасяне на Министъра на земеделието и храните, връчено на процесуалния представител на ответниците по настоящето производство на 17.12.2024г., поради което е просрочена и следва да се остави без разглеждане. За нея не са били платени дължимите държавни такси за подаване на касационна жалба, в размер на от по 70 лв. за всеки наследник, поради което с крайния си съдебен акт съдът следва да осъди М. П., Крил П., А. Й. и И. Й. да заплатят дължимите суми по сметка държавни такси на АССГ.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон, по отношение на него не са налице касационни основания за отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила. Съображенията за това са следните:

Производството пред СРС е образувано по жалба на А. И. Й., И. В. Й., Л. Д. П.-заместена в процеса от наследниците ѝ по закон К. И. П. и М. К. П., срещу Решение №225-2/24.02.2021г. на ОСЗ С./чийто правоприемник е ОСЗ Западна/ в частта по т. III , с което е отказано възстановяването на правото на собственост на наследниците на Д. Й. Ц. в съществуващи стари реални граници на нива от 2,589 дка, четвърта категория, нахождана се в строителните граници на[жк], местност „Корубата“, част от имот №1126, тъй като отказаната част от имота попада в стопански двор, който е застроен, парцелиран и са извършени разпореждания. За новообразуваните поземлени имоти са установени собственици с валидни документи за

собственост. Следва обезщетение на осн.чл. 106 ал.1 от ЗСПЗЗ. Решението отменя решение №054/12.07.1993г. т.2 на осн. чл. 14 ал.6 от ЗСПЗЗ.

С цитираното решение №054/12.07.1993г. /л. 37, л.161/ се признава правото на собственост в стари реални граници на наследниците на Д. Й. Ц., но се отказва да се възстанови нива от 0.400 дка и нива 3,200дка, находящи се в землището на О., тъй като имотите попадат в двора на ТКЗС. Същото е произнесено по повод заявление № 0-54/07.11.1991г. /л.46/ от Л. Д. П., на осн. чл. 10,11 и 12 от ЗСПЗЗ и Правилника за приложението му да й бъде възстановена собствеността върху земеделска земя в землището на квартал О.- 4бр. ниви

Срещу това решение от Л. Д. П.- наследник на Д. Ц. е подадена жалба от 23.06.1994г. пред СРС /л.13/, като е произнесено Решение №124/29.07.1996г. по гр.д.№7623/1994г., с което жалбата е оставена без уважение по данни от архивната книга на съда. Поради унищожаване, решението не е представено.

Съдът е проследил хронологията на издадени Протоколи от Поземлена комисия В. съответно от 05.07.1996г./л.165/ с който се отменя решение №054/12.07.1993г., и се допълва решение №054/08.12.1994г./неналично по делото/, протокол №054/01.12.1998г./л.167/, с който се отменя Решение №054/05.07.1996г., Решение №6/14.12.1998г. /л.170/, с което се възстановява правото на собственост на наследниците на Д. Ц. върху нива от 0,500дка в местността Т..

С ново заявление от 11.01.2021г. /л.33/ П. е поискала да й се издаде решение от ОСЗ по чл. 10 ал.7 от ЗСПЗЗ за имоти 68134. 4355.2843.

По повод подадено заявление №ПО-05-308/11.01.2021г. ОСЗ С./сега Западна-/л.33/ е произнесла Решение №225-2 от 24.02.2021г. като е признала правото на собственост върху 3,598 дка в местността Корубата, възстановила е собствеността върху 0,178 дка и 0,833дка и отказала възстановяване на собствеността върху 2,589 дка. С оспореното решение се отменя Решение №054/12.07.1993г. на осн. чл. 14 ал.6 от ЗСПЗЗ.

Въззивният съд е приел, че заявлението на П. от 11.01.2021г. няма характер на искане за отстраняване на явни фактически грешки, а на искане по чл. 14 ал.7 от ЗСПЗЗ чрез постановяване на нов акт по чл. 10 ал.7 от ЗСПЗЗ. Като се е произнесъл с обжалваното решение и е отменил по реда на чл.14 ал.6 от ЗСПЗЗ предходен стабилен административен акт , органът е изменил волята си и е пререшил спора, с което недопустимо, поради липса на материална компетентност се е произнесъл по заявлението.

Настоящата инстанция напълно споделя доводите на СРС за нищожност на оспорения административен акт по изложените подробни съображения, които не намира за нужно да приповтаря.

Предвид изложеното оспореното решение е законосъобразно, а жалбата на ОС „Западна“ е неоснователна. Не е налице нито едно от касационните основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По разноските: предвид изхода на спора и на осн. чл. 143 ал.3 от АПК, касаторът ОЗС „Западна“ няма право на разноски, ответниците по касационната жалбата на ОЗС Западна“ - М. К. П., К. И. П., А. И. Й. и И. В. Й. имат право на разноски в размер на 1920лв. за касационната инстанция.

За подаване на насрещна касационна жалба от М. К. П., К. И. П., А. И. Й. и И. В. Й. не са били платени дължимите държавни такси, в размер на от по 70 лв. за всеки наследник, поради което съдът следва да осъди М. П., Крил П., А. Й. и И. Й. да заплатят всеки поотделно сумата от 70 лв. държавна такса по сметка на АССГ.

Същите дължат разноски и в размер на 200 /двеста/лв. на ОСЗ „Западна“ на осн. чл. 143 ал.3 , чл. 37 ал.1 от ЗПП и чл. 24 от НЗПП.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, и на осн. чл. 159 т.5 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20133356 от 05.12.2024г., ГО, 29 с-в по гр. д. № 16274/2021 г. по описа на Софийски районен съд, по касационната жалба на ОСЗ „Западна“.

ОСЪЖДА ОСЗ „Западна“ да заплати на М. К. П., К. И. П., А. И. Й. и И. В. Й. сумата от 1920лв. /хиляда деветстотин и двадесет/ адвокатски хонорар за касационната инстанция, за един адвокат.

Решението в тази част е окончателно.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ насрещна касационна жалба, подадена от М. К. П., К. И. П., А. И. Й. и И. В. Й. чрез адв. С., срещу решение № 20133356 от 05.12.2024г., ГО, 29 с-в по гр. д. № 16274/2021 г. по описа на Софийски районен съд в частта му, с която се изпраща преписката на Министъра на земеделието и храните по заявление вх.№ ПО-05-308/11.01.2021г. на Л. Д. П. за преценка наличието на основание за упражняване на правомощията му по чл. 14 ал.7 от ЗСПЗЗ.

ОСЪЖДА М. К. П., К. И. П., А. И. Й. и И. В. Й. да заплатят на ОСЗ „Западна“ сумата от 200 /двеста/лв. разноски по делото.

ОСЪЖДА М. К. П., да заплати по сметка държавни такси на АССГ сумата от 70/седемдесет/лв. държавна такса за подаване и разглеждане на насрещната касационна жалба.

ОСЪЖДА К. И. П. да заплати по сметка държавни такси на АССГ сумата от 70/седемдесет/лв. държавна такса за подаване и разглеждане на насрещната касационна жалба.

ОСЪЖДА А. И. Й. да заплати по сметка държавни такси на АССГ сумата от 70/седемдесет /лв. държавна такса за подаване и разглеждане на насрещната касационна жалба.

ОСЪЖДА И. В. Й. да заплати по сметка държавни такси на АССГ сумата от 70/седемдесет/лв. държавна такса за подаване и разглеждане на насрещната касационна жалба.

Решението в тази част подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок .

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.

Председател:

Членове: